

mine yngre Dage haft en Del Tilsyn med Byggeri, og jeg har ogsaa bygget noget selv; men det bevirker ikke, at man bliver enten Bygmester eller Arkitekt. Og vi maa huske paa, at vi staa ikke her med en Række Planer, hvoraf en enkelt rager himmelhøjt op over alle de andre. Det er erkendt fra sagkyndig Side under Forhandlingerne, at mellem Planerne er der kun en Gradsforskel, og det er ikke nogen stor Gradsforskel. Det erkendes, at de allesammen kan danne et godt Grundlag for et godt Hospital, og saa mener jeg unægtelig, det er af afgørende Betydning, at de militære Læger, som jeg dog tror for det store Flertals Vedkommende er enige om at ønske det af Ingeniørkorpset og Lægekorpset fremsatte Projekt, ogsaa faar et Redskab i Hænde, som de er glade ved at bruge.

I øvrigt skal jeg ikke opholde Tinget længe med Udtalelser til Fordel for det ene eller det andet af disse Projekter, men der er et af dem, som jeg mener, jeg skylder at henlede Opmærksomheden lidt kraftigt paa. Det er Stabslæge v. Hartens og Arkitekt Varmings Projekt. Naar jeg ikke er optaget imellem de Herrer, som særlig udtaler sig til Gunst for dette, ligger det i en Forglemmelse eller Misforstaaelse. Jeg burde være nævnt der, for jeg maa tilstaa, at netop denne Plan har betaget mig, kan jeg næsten sige, under Læsningen af de forskellige Planer, og det ligger i, at der er ualmindelig god Logik i den, og der er en god Økonomi og en praktisk Anordning i den, altsammen ud fra et ganske nyt Princip, overfor hvilket jeg vilde ønske, at jeg stod som sagkyndig, thi hvis jeg godkendte det lige saa kraftigt som sagkyndig, som jeg gør ved som almindelig Læser at sætte mig ind i det, vilde jeg ubetinget sætte det paa Landespidsen og tage det op som min Sag. Denne Sagkundskab mangler jeg altsaa; det er muligt, at der kan gøres Indvendinger mod dette Projekt, som slet ikke falder mig i Tankerne, og derfor tør jeg ikke vove saaledes at tage det op. Men henlede Opmærksomheden paa det vil jeg dog, og det saa meget mere, som jeg vilde finde det ønskeligt, om der her i Landet blev gjort et Forsøg med dette Projekt i det praktiske Liv. Det vilde være ønskeligt og gavnligt, navnlig for Landkommunerne, for lykkedes det, vilde man i et Hospital af den Art have et næsten ideelt Mønster for et Amtssygehus, idet man da kunde udvide et saadant Sygehus og kunde begrænse det, uden at

det vilde have de økonomiske vidtgaaende Følger, som saadanne Foranstaltninger maatte have ved et almindeligt Sygehus. Men jeg er, som sagt, ikke sagkyndig paa dette Omraade og tør derfor ikke træde frem som denne Plans ganske særlige Fanebærer.

Jeg er nødt til at slutte mig til det Projekt, som Sagkundskaben har samlet sig om, for jeg kan ikke være ganske enig med den foregaaende ærede Taler (J. Andersen), naar han sagde, at der her var udkrevet en Konkurrence, og at Ingeniørkorpset og det militære Lægekorpset selv deltog i denne. De faar jo ikke nogen særlig Præmie eller nogen særlig Betaling derfor. Der er jo naturligvis knyttet en vis Ære til, at ens Projekt bliver antaget, og naar man selv har udarbejdet et Projekt og har gjort det, om jeg saa maa sige, inde fra Byggeforetagendet, det vil sige, som dem, der skal bruge Foretagendet og ved, hvordan det skal indrettes for at svare til sin Hensigt, vil man naturligvis gerne have sin Plan antaget. Men jeg nægter ikke — og det staa for mig som en Hovedsag —, at det at give Lægerne et saa vigtigt Instrument i Hænderne, selv om man mener, at de vil bruge det med Modvillie, det turde jeg ikke være med til. Man kan jo, som det hedder, slæbe en Hest til Vandet; men man kan ikke tvinge den til at drikke. Man kan ikke tvinge de paagældende til at mene, at et Hospital, som maaske har væsentlige Mangler for dem, er et godt Hospital. Det vilde medføre evige Klager og evige Besværinger fra sagkyndig Side, Besværinger, som man vilde have saa meget vanskeligere ved at komme ud over, som det netop er et Hospital for syge Mennesker, det drejer sig om. Derfor har jeg altsaa maattet slutte mig til den første af Planerne.

Hegelund-Lange: Det er hverken mit Ønske eller min Agt i synderlig Grad at bidrage til Forlængelse af denne Debat. Det ejendommelige er jo, at det, hvorom der skal stemmes her i Tinget, er Udvalget fuldstændig enigt om. Men det er maaske traadt lidt i Baggrunden ved de umiddelbart forudgaaende Taleres Indlæg. Den ærede Ordfører fremhævede stærkt, og jeg skal atter fremhæve, at hele Udvalget er ganske enigt i at acceptere Ministerens Forslag blot med en lille Rettelse i Beløbet, som paa Grund af det højere Prisniveau sættes op fra 1 Mill. til 1,200,000 Kr. De Spørgsmaal, hvorom der har været Uenighed i Udvalget, afgøres jo ikke